

ΕΡΓΑΤΗΣ

«Το άμεσο ιστορικό καθήκο της εργατικής τάξης είναι ν' αρπάξει τους οργανισμούς αυτούς (κοινοβουλιακούς) απ' τα χέρια των τάξεων που διαικούν, να τους τσακίσει, να τους καταστρέψει και στη θέση τους να δημιουργήσει έργα της προλεταριακής εξουσίας».

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

3η ΔΙΕΘΝΗΣ

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ // Υπεύθυνος ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ // Γράμματα - Άνταποκρίσεις: ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΥ 1η Χρονιά - 46ο Φύλλο // Συνδρομές Έσωτερικού: Χρονιάτι. 10/- Έξωγήμη 5/- // Κυκλοφορεί κάθε Κυριακή ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΛΕΦΤΕΡΗ ΚΑΙ ΛΑΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟ!

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Σύντροφοι Σύνεδροι,
Η σημερινή περίοδος είναι, για τον Κυπριακό λαό, μία περίοδος που θα κρίνει την τύχη του τόπου του για αρκετό καιρό ακόμα. Είναι μία περίοδος, που από μας εξαρτάται αν θα στραφεί ενάντια μας ή θα μας θυγεί για καλό.
Ο Παγκόσμιος Ιμπεριαλισμός, και ιδιαίτερα ο Βρετανικός, πνιγμένος μέσα στις αντιφάσεις του και την μεταπολεμική του κρίση, προσπαθεί να διατηρηθεί στη ζωή, να σταθεροποιηθεί τα κέρδη του από τις Πύρρειες «Νίκες» του κατά τη διάρκεια του τελευταίου παγκόσμιου Ιμπεριαλιστικού πολέμου και να εξουδετερώσει όλους τους κινδύνους που τον περικυκλώνουν για να τον καταστρώσει.
Υστερα από το τελευταίο του «άντιφασιστικό» πόλεμο, σχεδόν όλοι οι άποικιακοί σκλάβοι θρεθήκανε στο πόδι, διεκδικώντας, ΕΓΓΛΙΑΣΤΙΚΑ, τη λευτεριά τους. Ο Έγγλέζικος Ιμπεριαλισμός και οι άλλοι μικροί υποταχτικοί του Ιμπεριαλιστές (Γαλλία, Ολλανδία), θρεθήκανε σά μέσα σε μέγερη από τους ως τα χτές σκλάβους τους και σημερινούς νεκροθάφτες τους. Οι Ίνδies, η Βούρμα, η Μαλαισία, η Αίγυπτος, η Παλαιστίνη, η Ίνδοκίνα, η Ίνδονησία, η Μαδαγασκάρη, το Σουδάν, το Μαρόκο κλπ., ξεσηκώθηκαν, αρπάζανε τα όπλα κι' άρχισαν τον αγώνα για τη λευτεριά τους. Το ένα ύστερ' από το άλλο, τα Ιμπεριαλιστικά προπύργια άρχισαν να πέφτουν κάτω από τον επαναστατικό λαίλαπα των σκλάβων του Ιμπεριαλισμού.

Μέσα σ' αυτές τις ιστορικές και μεγαλειώδεις στιγμές, μονάχα το δικό μας κίνημα, ο δικός μας εθνικοκοινωνικός απελευθερωτικός αγώνας τραβήχτηκε σ' άφύσικο δρόμο κι' απομονώθηκε—παρά τη δική του θέληση—από το παγκόσμιο άποικιακό επαναστατικό κίνημα. Οι ήγέτες του αγώνα μας ρίξαν το κίνημα μέσα στα κανάλια της εθνικής μοιρολατρίας, της λακεδαιστικής πολιτικής και της θεοδόουλης κουλτούρας. Γύρω μας το επαναστατικό ήφαετοιο των σκλάβων λαών σάρωνε με τη λάδα του—της Ιμπεριαλιστικής επέλασης κ' οι ήγέτες του δικού μας κινήματος ζητούσαν «την έφαρμογή για την Κύπρο των διακηρύξεων του Άνταντικού, της Τεχεράνης και της Γιάλας»! Οι άλλοι άποικιακοί σκλάβοι σπάζανε, με τ' άτσάλινα χέρια τους, τις αλυσίδες των ξένων και ντόπιων καταπιεστών τους κ' οι δικοί μας άρχηγοί ζητούσαν «τη μεγαλοφυΐα και το έλεος του καταχτητή»! Ο Μοναρχοφασισμός στην Ελλάδα σπληνίζονταν, κ' εξακολουθεί να σπληνίζεται, πάνω στα δεκανίκια του Άγγλοαμερικάνικου Ιμπεριαλισμού, κ' η δική μας ήγεσία ζητούσε απ' αυτόν να «έγειρει το ζήτημα της παραχώρησης, από μέρους της Άγγλιας, της Κύπρου στην Ελλάδα»!

Ο Έγγλέζικος Ιμπεριαλισμός, κάτω από τα άνηλεη πλήγματα των ως τα χτές σκλάβων του, άρχισε τώρα ν' αποσύρεται στο άδυτο του. Μά δεν είναι καθόλου διατεθειμένος να παραχωρήσει ούτε σπιθαμή έδαφους χωρίς ν' αγωνιστεί μ' όλες του τις δυνάμεις, να το κρατήσει, ακόμα και να προετοιμάσει το έδαφος για να επιβάλει ξανά την κυριαρχία του στα μέρη που σήμερα αναγκάζεται να έγκαταλείψει. Στην προσπάθειά του αυτή χρησιμοποιεί διάφορες μέθοδους. Από την ένοπλη αντίσταση ως τη «εθνητική διευθέτηση» κ' από την τρομοκρατική επίθεση ως τη «μεγαλόψυχη δωρεά»!
Έτσι και στη δική μας περίπτωση. Κάτω από το θάρος και τις επιθέσεις τών άλλων άποικιακών δούλων του, αναγκάζεται να υποχωρήσει και ζητεί να σταθε-

ροποιήσει άλλοι τη θέση του, να οργανώσει νέα προπύργια σε χώρες «λιγότερο επικίνδυνες» γι' αυτόν. Γι' αυτό και σήμερα βλέπουμε τον Έγγλέζικο Ιμπεριαλισμό να προσπαθεί να ξεγυλάσει το λαό μας με τα ψήνουλια των «έλευθεριών» του που μας προσφέρει. Ζητά μ' αυτά τα λγα να μας θουλώσει το στόμα, να εδονυχίσει το κίνημά μας και να ρίξει στάχτη στα μάτια του λαού μας.
Γι' αυτό οι «Συνταγματικές έλευθερίες» του Έγγλέζου ύπουργού των Άποικιών, δεν μπορούν να μας ικανοποιήσουν. Γι' αυτό όποιεσδήποτε «Συνταγματικές έλευθερίες», ΠΟΥ ΝΑ ΔΙΝΟΥΝΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΤΟΥ ΕΓΓΛΕΖΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ, είναι για μας άπαραδέχτες. Ο λαός μας, μέσα στους τόσους και τόσους αιώνες της σκλαβιάς του, διδάχτηκε πως κανένας ξένος άφέντης ή κηδεμόνας δεν γνοιόστηκε γι' αυτόν. Ξέρε πως καμιά ξένη Κυβέρνηση δε μπορεί να ενδιαφερθεί για το καλό του τόπου μας. Ξέρε, ακόμα, πως ΜΟΝΑΧΑ ΑΥΤΟΣ Ο ΙΔΙΟΣ, ο Κυπριακός λαός, είναι σε θέση να ξέρει τις άνάγκες του και να τις επιδιώξει του.
Γι' αυτό, πρωταρχικό μας καθήκο, ΣΗΜΕΡΑ, είναι η έργάνωση του αγώνα για το κέρδιμα του αλήτηματος της ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ. Μονάχα μιά ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ, λεύτερα και δημοκρατικά έλεγμένη από όλους τους άντρες και τις γυναίκες της Κύπρου, που κλείσανε τα δεκαοχτώ τους χρόνια, είναι δυνατή να κάνει το Σύνταγμα κείνο που πραγματικά θα έξυπνηρήσει τον Κυπριακό λαό και θα λύσει όλα τα προβλήματά του.

Δεν μπορεί να νοηθεί λευτεριά για τον Κυπριακό λαό, όταν ο ξένος κυριαρχος θάχει όλο το δικαίωμα να του πάρει πίσω κείνο που σήμερα του παραχωρεί. Δεν μπορεί να νοηθεί Αυτοκυβέρνηση όταν ο ξένος καταντήτης θα διορίζει και θα παύει τον Πρωθυπουργό και τους ύπουργούς. Δεν μπορεί να νοηθεί λεύτερη διαχείριση των Κυπριακών προβλημάτων, όταν η Βουλή δεν θάχει δικαίωμα να συζητεί, να τροποποιεί και να άκυρώνει τον προϋπολογισμό που θα κάνει ένα ΔΙΟΡΙΣΜΕΝΟ Υπουργικό Συμβούλιο. Δεν μπορεί να νοηθεί ανεξαρτησία όταν ο ξένος Ιμπεριαλιστής Κυβερνήτης θάχει το δικαίωμα ν' άκυρώνει και να τροποποιεί τους νόμους και τα διατάγματα της Κυπριακής Βουλής.

Σύντροφοι Σύνεδροι,
Διακηρύξετε μ' όλη τη ψυχή σας την άπαιτηση του Κυπριακού λαού να ξεκουμπιστεί ο ξένος κυρίαρχος από τον τόπο μας.
Διαλαλίστε σ' όλα τα πέρατα της οίκουμένης πως ο Κυπριακός λαός δεν είναι διατεθειμένος ν' άνεχτεί έστω και την παραμικρή ξένη επέμβαση στη διαχείριση των προβλημάτων του.
Οργανώστε με τον πιο συστηματικό τρόπο τον εθνικο-απελευθερωτικό αγώνα του Κυπριακού λαού.
Δημιουργήστε τις Έπιτροπές Άγώνα για το κέρδιμα του αλήτηματος της Συνταχτικής Έθνοσυνέλευσης της Κύπρου.
Όλοι στον αγώνα για την πλέρια Έθνική και Κοινωνική Λευτεριά!
ΖΗΤΩ Η ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΥΠΡΟΥ!
ΖΗΤΩ Ο ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ!
ΖΗΤΩ Η ΛΕΥΤΕΡΗ ΚΑΙ ΛΑΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ!

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΙΝ' ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΑΜΕΣΟ ΚΑΘΗΚΟ ΜΑΣ Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥΣ

Κάμοντας μιά άνασκόπηση των δυνάμεων του συντηνιακού μας κινήματος στη Λεμεσό, θα δούμε πως έχουμε ν' αντιμετωπίσουμε τεράστιες δυσκολίες στην όλη εξέλιξη του.
Και πρώτα-πρώτα, άς δοούμε ποιά είναι η δύναμή μας—πόσοι είναι όλοι οι εργατές της πόλης μας, πόσοι απ' αυτούς είναι οργανωμένοι, και τι καθήκοντα μπαίνουν μερυστά μας, ύστερ' απ' αυτή την άνασκόπηση.
Οι οργανωμένοι εργατές της Λεμεσού στις διάφορες επαγγελματικές οργανώσεις είναι περίπου 1.600. Υπάρχουν άνοργάνωτοι περί τους 1.000 εργατές (άνάμεσα σ' αυτούς βρίσκονται και μερικές δεκάδες νεοσυντηνιακοί). Επίσης περί τους 1.000 κυβερνητικοί ύπάλληλοι κι' άστυνομικοί και περί τους 2.000 βιομηχανικοί εργατές.

γανώσεις τους, και ιδιαίτερα των βιομηχανικών εργατών.
Το ΕΟΓ πρέπει, χωρίς καμιά άναβολή, να συστηματοποιήσει τον αγώνα τούτο και να έτοιμάσει συγκεκριμένο πλάνο δουλειάς προς αυτή την κατεύθυνση—την έργάνωση όλων των άνοργάνωτων εργατών.
Ο άριστος τύπος, όφείλει ν' άρχισει άμεσο δημοσιογραφικό άγώνα. Να γίνουν καμπάνιες γύρω από τις συνθήκες που επικρατούν στο κάθε εργοστάσιο, στο κάθε εργοστάσιο, τους μισθούς των εργατών κ.λ.π. και ν' άποδείξει, με τετραγωνικά επιχειρήματα, πως η μόνη λύση για την καλυτέρευση της θέσης των εργατών νη την άδηση των μεροκαματών τους, είναι η έργάνωσή τους μέσα στις επαγγελματικές τους οργανώσεις.
Από την άλλη, το ΕΟΓ πρέπει να επιδιώξει την έργάνωση πυρήνων στο κάθε εργοστάσιο και στο κάθε εργοστάσιο και να χτυπήσει άμελλοίτα κάθε εργοδοτική αντίδραση.
Από μας, από τους οργανωμένους εργατές, εξαρτάται η έργάνωση των βιομηχανικών εργατών, της σπινδυλιάς της στήλης του εργατικού κινήματος. Κι' αυτό άπό το πετύχουμε συστηματοποιώντας τον αγώνα μας προς αυτή την κατεύθυνση, με θάση την πιο πάνω γραμμή. Σύνθημά μας άς είναι:

Υπάρχουν, δηλαδή, στην πόλη μας περί τους 5.600 εργατές και μονάχα 1.600—δηλ. μόνο το 1)3 επί του συνόλου των εργατών της πόλης μας—είναι οργανωμένοι στις δικές μας συντηνίες, τις παλιές. Το ύπόλοιπο μένει άπροσάτευτο από την άσδοπία της δλιγάριμης έγγλέματικής έκμεταλλευτικής κεφαλαιοκρατίας.
Επίσης, το βιομηχανικό προλεταριάτο, η θάση της εργατικής δύναμης, μένει ακόμα άνοργάνωτο και έρμαιο στα χέρια των έκμεταλλευτών του.
Υστερ' απ' αυτά όλα, θγαίνει το συμπέρασμα, πως άμεσο επιταχτικό καθήκο για τον καθένα προλετάριο, από το άνώτερο στέλεχος ως τον κατώτερο άπλό εργάτη, από την ΠΕΟ, την ΕΣΕΛΠ, το ΕΟΓ και από όλα γενικά τα μέλη των συντηνιών, είναι η έργάνωση όλων των εργατών που βρίσκονται σήμερα έξω από τις επαγγελματικές έργανώσεις τους.

Από μίαν άποψη, η θάση της εργατικής δύναμης, μένει ακόμα άνοργάνωτο και έρμαιο στα χέρια των έκμεταλλευτών του.
Υστερ' απ' αυτά όλα, θγαίνει το συμπέρασμα, πως άμεσο επιταχτικό καθήκο για τον καθένα προλετάριο, από το άνώτερο στέλεχος ως τον κατώτερο άπλό εργάτη, από την ΠΕΟ, την ΕΣΕΛΠ, το ΕΟΓ και από όλα γενικά τα μέλη των συντηνιών, είναι η έργάνωση όλων των εργατών που βρίσκονται σήμερα έξω από τις επαγγελματικές έργανώσεις τους.
Από μίαν άποψη, η θάση της εργατικής δύναμης, μένει ακόμα άνοργάνωτο και έρμαιο στα χέρια των έκμεταλλευτών του.
Υστερ' απ' αυτά όλα, θγαίνει το συμπέρασμα, πως άμεσο επιταχτικό καθήκο για τον καθένα προλετάριο, από το άνώτερο στέλεχος ως τον κατώτερο άπλό εργάτη, από την ΠΕΟ, την ΕΣΕΛΠ, το ΕΟΓ και από όλα γενικά τα μέλη των συντηνιών, είναι η έργάνωση όλων των εργατών που βρίσκονται σήμερα έξω από τις επαγγελματικές έργανώσεις τους.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΥ ΤΑΞΙ

Ο «Εργάτης» στην έκδοσή του της 17ης του Μάη, 1948, έγραφε, με τον τίτλο «Παλιό ξεγελούνε»: τα πιο κάτω:
«Σύμφωνα με πληροφορίες μας, ο Δέμος Λευκωσίας χτίζει περίπτερο ταξί στην Πλατεία Μεταξά, που, σύμφωνα με διαθέσεις, πρόκειται να δοθεί στην Κυπριακή Έταιρεία Μεταφορών και Ταξί (Κ.Ε.Μ.). Οι μικροδικοχητες ταξί, ύστερ' απ' αυτή τη διάθεση, διαμαρτυρήθηκαν γι' αυτό και ζητήσαν να παραχωρηθεί το περίπτερο σ' αυτούς, για να μπορέσουν να ζήσουν και ν' άντεπεξέλλθουν στο συναγωνισμό που τους κάνει η Κ.Ε.Μ. Στην άπαιτηση τούτη το Δημ. Συμβούλιο, σύμφωνα με τις πληροφορίες μας, άπήνησε πως το περίπτερο τούτο θα το θγάλει σε πλειστηριασμό! !».

Λοιπόν, αυτά έγραψαν ο «Εργάτης» στις 17 του Μάη και δεν μπορεί παρά η είδηση νάφτασε στ' άφτιά του κ. Μιλτ. Χριστοδούλου. Από τον κ. Κληρίδη δεν ζητάμε καμιά εξήγηση, γιατί ποτέ δεν πατάσαμε πάνω ο άνθρωπος αυτός ήτανε δυνατό να μετασπαρεί στο «άψε-σθώσε» από χθεσινός ύπρητής της Κεφαλαιοκρατίας σε ύποστηριχτή των λαϊκών συμφερόντων και της εργατιάς. Άλλά απ' τον κ. Μ. Χριστοδούλου, τον άνθρωπο που η εργατιά θεωρεί σαν «ήγέτη», σαν «κομμουνιστή» και «ύπερμαχο των λαϊκών συμφερόντων», άπαιτούμε κάποια εξήγηση. Τι έκανε ο κ. Μ. Χριστοδούλος απ' τις 17 του Μάη για ν' άποσφίσει τον κίνδυνο που άπειλοσε τους βιομηχανιστές μικροδικοχητες ταξί με την παραχώρηση του Περιπτερού στην Κ.Ε.Μ.;
Θά μας άπαντήσει:

οι σταλινικοί τη διαστρεβλώσανε. Ο καθένας κρίνεται, κατακρίνεται και καταδικάζεται από τις πράξεις του κι' όχι από τις δημήμιες του.
Έλπίζουμε να καταλαβαίνουμε.

οι σταλινικοί τη διαστρεβλώσανε. Ο καθένας κρίνεται, κατακρίνεται και καταδικάζεται από τις πράξεις του κι' όχι από τις δημήμιες του.
Έλπίζουμε να καταλαβαίνουμε.

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

ΓΙΑΤΙ ΤΟΣΗ ΑΡΓΟΠΟΡΙΑ;
Ο σταλινικός δημ. σύμβουλος Λευκωσίας κ. Μ. Χριστοδούλος σ' έπιστολή του προς τον Δήμαρχο ζητεί να κηρυχτεί ο δημ. σύμβουλος κ. Καλόγηρος έκπτωτος του άξιωματός του, γιατί σαν μέτοχος της Κ.Ε.Μ. και διευθυντής της ήρθε σε οικονομικές συναλλαγές με το δημ. συμβούλιο, που σ' αυτό θρυσκεται ύστερ' από σχετική ψηφοφορία. Και δικαιολογών την πιο πάνω εισηγήσή του παρουσιάζει και σχετικά ντοκουμέντα από το 1947, που σύμφωνα μ' αυτά άποδεικνύεται πως ο κ. Καλόγηρος ήρθε σε οικονομικές συναλλαγές με το δημ. συμβούλιο.
Συμφωνούμε πέρα για πέρα με την πιο πάνω άποψη του κ. Χριστοδούλου και ζητούμε και μεις την έφαρμογή των εισηγήσεών του. Το μόνο που μ' άπορώ είναι ν' άπορω είναι γιατί ο κ. Μ. Χριστοδούλος δεν φρόντισε να τα

φτούν στην Οργάνωση;
Εμείς, που ξέρούμε αυτά τα ύποκείμενα, λέμε πως είναι «σάρξ εκ της σαρκός» της παρατάξης που αντιπροσωπεύει ή φασιστική αυτή φυλλάδα—«έθνικόφρονες» κι' αυτοί, όπως... όλοι οι Κέκκοι!!
Και φρωτούμε το «Έθνος», που καμώνεται πως «ένδιαφέρεται» για το συντηνιακό κίνημα (!), ποιά στάση παίρνει γι' αυτά τα άντιδραστικά στοιχεία; Γιατί δεν κάμνει μιά έρευνα για ν' άνακαλύψει τους κυρίους αυτούς και να τους, άποκηρύξει, διαγράψει από το Κ.Ε.Κ. εκείνους απ' αυτούς που άνήκουν σ' αυτό; Νομίζουμε πως επιβάλλεται να γίνει αυτό από μέρους τους, μιά κι' αυτά τα στοιχεία άντιστρατεύονται στην... φιλεργατική πολιτική των Κέκκων!!!
ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ!
«Κατηγορείτε τον Στάλιν γιατί δολοφόνησε τίμιους άγωνιστές, όπως τον Τρότσκι, Ζηνόβιεφ, Καμένεφ, Μπουχάριν κλπ. Υστερα γράφετε πως ο Στάλιν και ο Μπουχάριν ήσανε ενάντια στις άποψεις του Λένιν στο ζήτημα της

συνθήκης του Μπρέστ-Λιτόφσκ Άρα ο Μπουχάριν δεν ήτανε τίμιος άγωνιστής»! (Και γι' αυτό δολοφονήθηκε—προσθέτουμε μεις!) Αλλά μ' άς γράψαμε κάποιος από τη Λάρνακα με τα αρχικά Γ.Γ.
Αυτούμαστε να παρατηρήσουμε στον έπιστολογράφο μας πως η σύγκριση που κάμνει και το συμπέρασμα που θγαίνει απ' αυτή είναι πολύ φτωχή και έξω από το νόημα της Μαρξιστικής Ιδεολογίας και της δημοκρατίας μέσα στα κομμουνιστικά κόμματα. Γιατί ο καθένας είναι λεύτερος νάχει τις άποψεις του πάνω σ' όποιοδήποτε ζήτημα, φτάνει να πειθαρχεί στην πλειοψηφία των μελών και να έχτελει τις άποφάσεις της, χωρίς ν' άντιστρατεύεται το κόμμα και τους εργατές. Και η Ρόζα Λούξεμπουργκ ήτανε ενάντια στις άποψεις του Λένιν και του Τρότσκι γύρω από το ζήτημα της Συνταχτικής. Μά ούδέποτε έπαψε να είναι τίμια άγωνίστρια και από κανένα δεν κατηγορήθηκε σαν «προδούτρια». Κι' ο Μπουχάριν και ο Στάλιν είχανε το δικαίωμα νάχουν τις άποψεις τους πάνω στο ζήτημα της

ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ!

10v

ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ «ΒΕΡΙΤΕ», ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

Μόλις χθές, δεύτερος μετά τον Στάλιν στο Σταλινικό κόμο: σήμερα ένας τυχοδιώχτης! Χθές η «πρώτη Λαϊκή δημοκρατία»! Σήμερα μια χώρα «που εγκαταλείπει το έχωμενο μέτωπο των δυνάμεων της ειρήνης»! Μέσα στην παλώρα σταλινική μηχανή, μια δλάκερη νέα παράταξη αρχίζει να διαμορφώνεται, ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑΧΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΟΜΙΝΦΟΡΜ

Α κριθώς, απ' την αρχή, ο καθένας μπόρεσε να διακρίνει πώς οι κατηγορίες της Κομινφόρμ ήταν γεμάτες με τρομαχτικές αντιφάσεις: 1) Τροτσκισμός, 2) Μπουχαρινισμός, 4) Μενσεβίκισμός, 4) Έθνικισμός, 5) Λαοκρατισμός, 6) Άκρος άριστορισμός, 7) Γραφειοκρατισμός, 8) Σχεματισμός.

Το 3ο σημείο των κατηγοριών της Κομινφόρμ απαντείται το συμφιλίωτικό πνεύμα απέναντι των κουλάκων, ενώ το 6ο σημείο καταδικάζει τη γραφειοκρατική προσπάθεια της εκκαθάρισης των κουλάκων.

Το τέτοιο μίγμα αντιφατικών κατηγοριών, μάς θυμίζει τα έγγραφα του Στάλιν πριν είκοσι χρόνια, όταν αυτός διεξήγαγε τον «ιδεολογικό» του αγώνα μέσα στο μπολσεβίκικο κόμμα. Πριν ακόμα γίνει πανίσχυρος, και μπόρεσε να μαγειρέψει τις περιθώτες «δολοφονίες». Το μίγμα αυτό των αντιφατικών κατηγοριών ΕΧΕΙ ΣΙΚΟΠΟΝΑ ΠΙΝΞΕΙ ΤΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΛΗΜΥΡΑ ΤΩΝ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΩΝ-ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΩΝ ΘΕΩΡΩΝ, ΝΑ ΣΠΕΙΡΕΙ ΤΗ ΣΥΓΧΙΣΗ, ΝΑ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΕΙ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ, ΕΙΤΕ ΣΤΗ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ, ΕΙΤΕ ΣΤΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΝΑ ΒΡΕΙ, ΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΜΙΑ ΛΟΦΟΡΜΗ, ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΚΡΙΝΕΙ, ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΕΙ ΤΟΝ ΤΙΤΟ.

Ο φελλομε να υποδείξουμε πώς εδω δεν πρόκειται περί προσοπικού ζητήματος του Τίτο, αλλά περί ζητήματος της Κεντρικής Έπιτροπής του Κ.Κ.Γ. Η απάντηση της Κ.Ε. του Κ.Κ.Γ. στις κατηγορίες, δείχνει πώς το κόμμα του δικτάτορα και καταδικάστηκε απ' τις ηγεσίες των άλλων Κομμ. Κομμάτων με βάση μονόπλευρες κατηγορίες που προσήψε η ηγεσία του Ρωσικού Κόμματος.

Η άπατηση του Κ.Κ.Γ. για έρευνα του ζητήματος δεν ελήφθη καθόλου υπ' όψη. Χωρίς έρευνα, χωρίς συζήτηση, η Κ.Ε. του Κ.Κ.Γ. κατέστηκε στο Βουκουρέστι για άπολογία! Η καταδίκη δεν στρέφεται ενάντια σε νεαρό στέλεχος ή στελέχη που μόλις τελευταία μπήκανε στο Σταλινικό στρατόπεδο. Ο Τίτο είναι ένα πολύ παλιό στέλεχος της γραφειοκρατικής μηχανής του Κρεμλίνου, και μέλος της ΓΚΕΠΕΟΥ. Υπέρηθε ο απ' αυτή για πολλά χρόνια. Η απάντηση της Κ.Ε. του Κ.Κ.Γ. αποκαλύπτει πως, στο διάστημα των τριών μηνών πριν εστιάσει η κρίση, ο Τίτο ζήτησε κοινό έδαφος για συνδιαλλαγή και συμφωνία. Ώστόσο, το διάθεμά του αυτό δεν στάθηκε ικανό να σώσει τον Τίτο... Η απόφαση της Κομινφόρμ πάτηκε σε ειδικό συνέδριο, που καλέστηκε γι' αυτό τον σκοπό. Η γραφειοκρατική μηχανή έστράφη ενάντια στο δικό της άνθρωπο, με την ίδια χιτωνιά με την οποία στρεφόταν άλλοτε ενάντια στους αντιπάλους της.

Οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί η Σταλινική Γραφειοκρατία δεν είναι νέες. Χρησιμοποίησε τις ίδιες μεθόδους για να καταδικάσει και να χτυπήσει, αφού έπέβαλε την αναγκαία συσκότιση και την τεχνητή δημοφιλία, πρώτα την δική μας παράταξη, την 'Αριστονή' Αντιπολίτευση, που θρυσκόταν κάτω απ' την ηγεσία του Τρότσκι, και πολέ-

μοισε ενάντια στον εκφυλισμό του Σοβιετικού Κράτους και του Μπολσεβίκικου Κόμματος. Ύστερα με τον ίδιο τρόπο και τα ίδια αισχρά μέσα καταπολέμησε την αντιπολίτευση Ζηνόβιεφ - Μπουχαρίν, που στηρίζανε τις ελπίδες τους, για ν' αποφύγουν την εκκαθάριση, στην πολιτική έπιπορκία. Θά θυμόνταν οι αναγνώστες μας, πώς ύστερα από διάφορες πολιτικές υποχωρήσεις, καταλήξαμε στις δίκες της Μόσχας, όπου εξαναγκαστήκανε να «όμολογήσουν» τερατώδικα εγκλήματα, που ούδέποτε είχαν διαπράξει.

Αυτή η γραφειοκρατία, που θεωρεί σαν «αίσχη» την αποβολή και τη σύλληψη δυο μελών της Κ.Ε. του Κ.Κ.Γ. κι' αποκηρύσσει σαν «επανείδισιο» δεσποτικό και τρομοκρατικό το καθεστώς των Γιουγκοσλάβων ηγετών, είναι η ίδια γραφειοκρατία που εξολόθρευσε δολοκλήρη την ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ, και που σημείωσε ρεκόρ δεσποτισμού και τρομοκρατίας σε θάρος των εργατών. Αυτή η γραφειοκρατική κλίκα δεν μπορεί ν' ανεχτεί την παραμικρή διατάραξη του μηχανισμού της. Ο Δημητρώφ, ο Τολιάτι, ο Γκότθβαλντ, ο Τορέξ κλπ., που έχουν μεταξύ τους διαφορετικούς τρόπους αναγκάζονται σήμερα για πρώτη φορά στην ιστορία του Σταλινισμού, να ταχθούν ενάντια στον Τίτο και σε ένα δλάκερο κόμμα, ένα απ' τα πιο ισχυρά Κομμουνιστικά κόμματα

Η ολόκληρη κλίκα της Γερμανίας και της Ιαπωνίας, η κατάρρευση της Γαλλίας, η έξασθση της Μεγ. Βρετανίας κλπ., καταστρέψανε τελειωτικά την παλιά Ισορροπία ανάμεσα στις Ιμπεριαλιστικές δυνάμεις κι' άνοιξαν το δρόμο προς τον ανταγωνισμό για την έπιπράτηση ανάμεσα στην 'Αμερική και τη Ρωσία.

2ο (τελευταίο)

Ύστερ' από το ΑΚΕΛ, έρχονται οι Συντεχνίες. Κ' εδω, όπως και στις προηγούμενες 'Οργανώσεις δεν έχει καμιά σημασία, αν έντελως άνοφελα ξεδοούνται ένα σωρό λεφτά κάθε μήνα για να πληρωθεί η έμμισθη ηγεσία των εργατών. Αν ο' αυτές τις 'Οργανώσεις θρήκανε όσους οι πιο κάτω «άκελικοί» που εισπράττουν από £22 ο καθένας τους μηνιαία δε μπορεί και δεν πρέπει να έχει καμιά σημασία: Α. Ζιαρτίδης, Σ. Ίωάννου, Α. Φάντης, Γ. Μηνάς, Γ. Φωτίου, Π. Φωτίου, Ι. Μαυρός, Π. Βαρνάβα, Π. Μαυρογιάνης, Γ. Χριστοδουλίδης, Α. Φωθός, Δ. Φωτίου, Γ. Χριστοφόρου, Γ. Τεμπριώτης κ.τ.λ. Σημασία έχει πώς με τη μέθοδο της πληρωμής, ποζάρουν οι πιο πάνω για «άγωνιστές» και για «ηγέτες».

Μετά τις Συντεχνίες έρχεται η ΠΕΜ, στο συνεταιρισμό του έρανου. Κ' εδω δεν έχει σημασία αν η ΠΕΜ, σαν ο άνωτερος οργανισμός των Μικροκαταστηματαρχών θά εισπράξει από τον έρανο το μερτικό της, £600, από τη ράχη της εργατικής τάξης. 'Αρκεί που θροσκοταί κι' αυτή μέσα στο δλαϊκό κίνημα για να έχει και τ' άναλόγα δικαιώματα στην εισπράξη! Π κρίμα να μη ζέρουμε κι' αυτήνη την «έμμισθη ηγεσία» για να την αποθανάτισουμε από τις στήλες του «Εργάτη»; Πραγματικά τι κρίμα; Βλέπετε, οι μπακάλληδες, οι ραφτάδες, οι παρπερήδες, οι πελεκάνοι, οι ξυλουργοί, οι μαννάθηδες, οι σκαρπάρηδες κ.τ.λ., δεν έχουν οι καθένοι άρκετά λεφτά για να δώσουν τις £600 που χρειάζεται η «ηγεσία» τους! Κι' αναγκάζονται κι' αυτοί να κάθουνε την προσφυγή τους προς την 'Εργατική τάξη!

Μετά από την ΠΕΜ έρχεται η ΕΑΚ στον Ιστορικό κατάλογο του συνεταιρισμού. Δεν αμφιβάλλουμε πώς οι άγρότες θά πληρώσουν όσο πιο πολλά μπορουν στον έρανο. Με τις £700 που θά εισπράξει

παγκόσμια έπιπράτηση. Έμπόδιο στα σχέδια της θρσκει τη Ρωσία, που, παρά την έσωτερική της άδυναμία, ελέγχει ένα άπειρο μέρος της Ευρώπης και της Ασίας.

Πάνω στη θέση της θεμελιώδικης κρίσης του καπιταλισμού στην περίοδο του Ιμπεριαλισμού, ο πόλεμος άνοιξε, για την παγκόσμια μπουρζουαζία, νέα και μακρυνή περίοδο άσταθους Ισορροπίας. Αυτο σημαίνει μια περίοδο οικονομικών και πολιτικών δυσκολιών, σπασμών και κρίσεων, σ' όλες τις χώρες, τη μία ύστερ' από την άλλη, πράγμα που αναπόφευγα θά θάλει σε κίνηση μεγάλους άγώνες των προλεταριακών και άποικιακών μαζών. Καθώς αυτοί οι άγώνες θά άναπτύσσονται και θά δξύνονται, θ' άπειλήσουν το καπιταλιστικό σύ-

στημα στο σύνολό του. Σ' αυτή την περίοδο, το κύριο καθήκον της Τετάρτης Διεθνούς, όπλισμένης με το δικό της πρόγραμμα των προσωνικών διεκδικήσεων, θά είναι να μετατρέψει τα τμήματά της από ομάδες προπαγάνδας σε μαζικά κόμματα, που να παίρνουμε άνεργό μέρος στους καθημερινούς άγώνες των προλεταριακών και άποικιακών μαζών, έτσι που να τις όργανώσουμε και να τις οδηγήσουμε προς την κατάχτηση της έξουσίας.

Αλλά, στην περίπτωση που δεν θά προκύψει η επαναστατική λύση, η όδεια κρίση του καπιταλισμού θά οδηγήσει προς τον φασισμό και τον πόλεμο, που αυτή τη φορά θά διακινδυνεύσει την ύπαρξη και το μέλλο του ανθρώπινου γένους.

ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο 'ΕΡΑΝΟΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ή «ηγεσία» τους από τον κοινό έρανο, θά τις μάξουν και με το παραπάνω αν άποτεινόμε δλοία προς τα μέλη της. Μά οι «ηγέτες» έξέρουν πώς να κανονίζουν τις δουλειές τους! Άποτεινόμε προς τους 'Εργάτες και τους 'Αγρότες, που σίγουρα αυτοί θά δώσουν τα 99% του έρανου, για να δώσουν και έκ μέρους των μπουρζουάδων, και να τους άπαλλάξουν από τον κίνδυνο να εξαοφώσουν κάπως τα παραφουσκωμένα πορτοφώλια τους! Και στην περίπτωση της ΕΑΚ, δεν έχουν σημασία τα παρακάτω όνόματα της έμμισθης ηγεσίας των άγροτών: Χ' Μιατθίας, Χ' Νικόλας, Ι. Νικολάου, Χρ. Σαββίθης κ.τ.λ. με £30 τον μήνα για τον κόπο τους!

Μετά την ΕΑΚ, έρχονται οι δυο τελευταίες 'Οργανώσεις μέλη του συνεταιρισμού: ΑΟΝ-ΕΚΑ. Αυτές ά εισπράξουν £600 ή κάθε μία τους από τον έρανο του λαϊκού κινήματος. Για την ΑΟΝ φαίνεται κάπως δικαιολογημένο το μερίδιο μία και διατηρεί άκόμα δυο-τρεις έμμισθους «ηγέτες»: (Χρ. Κατσαμπάς, Ζαχ. Χ' Λάμπρου κ.τ.λ.). Μά για τη δεύτερη, πώς δικαιολογούνται οι £500 που θά εισπράξει. Η ΑΟΝ ζει και κινείται τουλάχιστο φαινομενικά στις πόλεις, κάτι τέλος πάντων δείχνει την παρουσία της, σαν πρόκειται να γραφούνε τα συνθήματα του ΑΚΕΛ στους δρόμους. Μά η ΕΚΑ, τόσο στην Λευκωσία, όσο και στις άλλες πόλεις, δεν υπάρχει πραγματικά. Κι' όλος ο κόσμος ζέρει πώς η όργανωση αυτή, που πάνω της στηριχθήκανε οι ελπίδες των άποστράτων μας, έχει άπο πολλούς διαλυθεί άφοδω κατάρρωσε να ξεκαθαρίσει πάνω από £10.000, που οι

ΣΧΟΛΙΑ

Δεν ύπηρεζε έλλειψη σχολίων, που άλλα λίγο κι' άλλα πολύ να ριχνουν φως στη σκοτεινή αυτή ύπόθεση...

Ας εξετάσουμε τώρα αυτές τις «υποθετικές» κατηγορίες με λεπτομέρεια:

1. Ο «ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ» ΤΟΥ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ. Κανένα ειδικό ή συγκεκριμένο γεγονός δεν παρουσιάστηκε στο συνέδριο των 'Οκτώ.

Τούναντι, μά από τις κυριώτερες άφορμές προστριβής με την Μόσχα, είναι το προεδρευτικό σύνθημα της 'Ομοσπονδίας του Δούναβη, που ύποστηρίχθηκε απ' τον Τίτο, που το πήρε απ' την επαναστα-

τική παράδοση των Βαλκανικών Κομμουνιστικών Κομμάτων, πριν αυτά πέσουν κάτω απ' τον έλεγχο της Σταλινικής γραφειοκρατίας.

2. ΤΟ Κ.Κ.Γ. ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: Προς το παρόν, αυτή η κατηγορία άποτελεί ασυκοφαντία. Άντίθετα, το Κ.Κ.Γ. αντιπροσώπευε την «ακλήρη» τάση μέσα στην Κομινφόρμ, δηλαδή κείνη την τάση που ήταν ενάντια σε κάθε συμβιβασμό με την 'Αμερική. Αυτή άκριθώς η στάση είναι μά απ' τις άφορμές της ρήξης με το Κρεμλίνο.

Έτσι, λοιπόν, μήτε ο «έθνικισμός» που είναι η ΕΠΙΣΗΜΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΤΑΛΙΝΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ,

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ

ουτε το δόλωμα των δολαρίων, έξηγει την άφορη της ρήξης ενός δλάκερου Κομμουνιστικού Κόμματος με τη Μόσχα.

Στις άλλες χώρες των «λαϊκών Δημοκρατιών», η ύποταξη των άρχων των Κομμ. Κομμάτων έγινε πολύ εύκολα, γιατί έκει τα Κομμ. Κόμματα είχαν λιγότερη ύποστηρίξη απ' τις λαϊκές μάζες. Στη Ρουμανία, στην Άνατολική Γερμανία, οι άρχοντες του έπαναστατικού κινήματος άποκαταστάθηκαν άπο έμικρέδες που ζήσανε πολλά χρόνια στη Ρωσία κι' άφομοιώθηκαν τελείως με την προνομιούχα Ρωσική γραφειοκρατία. Στη Βουλγαρία ο Δημητρώφ μόλις χόνεψε την προσβολή που του έκανε το Κρεμλίνο, γιατί αυτός είχε άνει έκκληση για μία «Όμοσπονδία Παρραδουναβίων Κρατών».

Αλλά το Κ.Κ.Γ. και η Κυβέρνησή του, παρόλο που είναι βαθεία θαμμένα με το στίγμα της γραφειοκρατίας, έν τούτους δεν ήτανε τελείως μέσα στα χέρια της Κλίκας του Κρεμλίνου. Κανέναν δεν θά μπορέσει να άντιληφτεί γιατί η κρίση του Σταλινισμού άρχισε απ' τη Γιουγκοσλαβία, αν ξεχάσει προς στιγμή, πώς η Γιουγκοσλαβία είναι η μόνη χώρα που η Κυβέρνησή της, θγήκε απ' την επαναστατική πίεση των εργατών και των χωρικών. Κάτω από τέτοιες συνθήκες έξηγείται το γεγονός, γιατί η Γιουγκοσλαβική Κυβέρνηση ήτανε λιγότερο δουλόπρητη και ύποχωρητική στις άπατήσεις των γραφειοκρατών της Μόσχας και πιο εύαισθητή στη πίεση των μαζών...

Ώστόσο, απ' αυτή τη φύση του, το Σταλινικό σύστημα, που η δύναμή του στηρίζεται στον μηχανισμό του, δεν μπορεί ν' ανεχτεί το παραμικρό σχίσμα μέσα στους κόλπους του. Ο Σταλινικός μηχανισμός δεν μπορεί να διατηρεί άποτελεσματικούς δεσμούς με τα «άδελφά» κόμματα, έχτος πάνω σε μά πολύ άκροφωλλη βάση, που ο Στάλιν είναι ο πρώτος που θά άγνοήσει. Η μόνη «έγγυση», που άναγνωρίζει το Κρεμλίνο, είναι η ΠΛΕΡΙΑ ΥΛΙΚΗ ΕΞΑΡΤΗΣΗ. Η ύπερβολική άυστηρότητα ενός τέτοιου συστήματος, άποδείχτηκε άσυμβίβαστη με την έπιθυμία του Κ.Κ.Γ. για άνεξαρτησία...

Το μέλλον θά μάς δείξει κατόπιν πόσον τά άλλα Κομμουνιστικά Κόμματα, που άντιλόνε τη δύναμή τους άπο μέσα άπο τις ρίζες της εργατικής τάξης θά μπορέσουν ν' άποφύγουνε παρομοία ρήξη.

Αυτή είναι η πραγματική σημασία της «κρίσης Τίτο, μις κρίσης του Σταλινισμού, που την έπροκάλεσε» η αντίφαση που περικλείει μέσα του ο Σταλινισμός. Στο σημείο που τά Κομμουνιστικά Κόμματα θά πρέπει να άρπάξουνε την έξουσία με δικές τους δυνάμεις, αυτά άποχτούνε ένα βαθμό άνεξαρτησίας που η Σοβιετική γραφειοκρατία δεν έννοει ν' ανεχθεί.

(συνεχίζεται)

Η ΚΟΜΩΔΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΠΡΑΞΕΙΣ

Σύμφωνα με ειδήσεις άπο την Άγγλία, θρσκόμαστε, φαίνεται, στο φινάλε της Συνταγματικής Κωμωδίας. ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ: Η έξηνη Κυβέρνηση προτείνει το δικό της άνταγμα. ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: Οι Σταλινικοί τό... άπορρίπτουν σαν σύνταγμα όχι Ικανοποιητικό. ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ: Οι Σταλινικοί προτείνουν δικό τους σύνταγμα, που δεν διαφέρει καθόλου άπο το Σύνταγμα της έξηνης Κυβέρνησης. ΠΡΑΞΗ ΤΕΤΑΡΤΗ: Η Κυβέρνηση το στέλλει στο 'Υπουργείο. Το 'Υπουργείο, θ θρσκόναται καμιά διαφορά ανά δυο αυτά σύνταγματα δεν διατάζει να άποδεχτεί το σταλινικό σύνταγμα. ΠΡΑΞΗ ΠΕΜΠΤΗ: Ζήτω το 'Α κέλι Ζήτω ο Στάλιν! 'Επιβλήθη τό... φιλελεύθερο σταλινικό Σύνταγμα! Το θηικό συμπέρασμα: Οι σταλινικοί έξρου να κοροΐδεύουνε τις μάζες. Ύπεύθυνος: Γ. Χειμαρρής Τύποις: Χρ. Γ. Σταυρινίθ & ΥΙΩΝ Λυκούργου 7, Λευκωσία